

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 103.

z KRAKOWA DNIA 26 GRUDNIA 1827 ROKU WĘ SRODĘ.

Z Warszawy d. 19 Grudnia.

Droga dla każdego Polaka rocznica Imienia Najjaśniejszego Cesarza i Króla, obchodzoną była na dniu wczorayszym w stolicy Królestwa Polskiego z jak największą okazałością. Jego Cesarzewiczowska Mość Cesarzewicz Wielki Xiążę Konstanty, Naczelny Wódz Wojska Polskiego, raczył przyjmować powinszowania wszystkich Władz Rządowych z powodu uroczystości dnia tego. W Ka licy Zamkowej, tudzież w Kościele Metropolitalnym S. Jana odprawiło się uroczyste nabożeństwo w obliczu Ministrów, Senatu, Radev Stanu, tudzież licznie zebranego ludu, wznoszącego do Przedwiecznego naygorętsze modły, o jak naydłuższe życie i nayszczęśliwszej panowania ukachanego Monarchy. JW. Hrabia Sobolewski, Senator Wojewoda, Minister Stanu, Prezydujący w Radzie Administracyney Królestwa, dał świetny obiad w Pałacu Namiestników Królewskich. Bezpłatne widowisko w Teatrze Narodowym, tudzież oświecenie miasta, zakończyły uroczystość dnia tego.

*Kommissyia Rządowa Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego*

Urządziwszy ostatecznie stównie do woli Najjaśniejszego Pana, Reskrytem JW. Ministra Sekretarza Stanu pod dniem 17 Stycznia 1626 r. objawioney, fundusz przywilejami Jana III. i Augusta II. Królów Polskich, przeznaczony na edukacyją młodzieży z familii z Szczuków, herbu Grabie, od Stanisława Szczuki, Referendarza Koronnego pochodzącey, który to fundusz oprócz iedynemu pod ten czas synowi, wylegitymowanego iuż W. Dominika Szczuki, służąc ieszcze może na wsparcie dwom młodzieńcom; Kommissyia Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wzywa mogących równe prawa do pomienionego funduszu udowodnić, by z takowemi do niej zgłaszali się, a należycie wylegitymowany potomek rzeczoney familii, będzie mógł korzystać z fundacyi, stównie do właściwych w tey mierze ustaw.

W Warszawie dnia 22 Lisopada 1827 r.

Minister Prezydujący:

(podpisano) Stanisław Grabowski.

Sekr: Jlny, Rakiety,

Jego Cesarsko Królewska Mość zezwo-
liwszy na przypisanie Sobie tłumaczenia dzie-
ła Pana Dupin pod tytułem: *geometryja i*
Mechanika Sztuk i Rzemiosł., przez JPanów
Piotra Chlebowskiego i Antoniego Tylmana
raczył nietylko nayskawiey przyiąć ofiaro-
wane dzieło, ale nadto polecił wziąć 500
exemplarzy onego po zł. Pol: 36 exemplarz,
czyniąc z nich dar Towarzystwu Dobroczy-
ności w Warszawie, pod warunkiem sprze-
dawania ich za połowę ceny, dla ułatwie-
nia tym sposobem nabycia takowego dzieła po-
między klassami przemysłowemi.

W Anglii ogłoszono drukiem Dziennik
Lorda Rochester, utrzymywany przez niego
w czasie poselstwa do Króla Jana Sobieskie-
go w roku 1676.

Na posiedzeniu Kurlandzkiego towarzy-
stwa literackiego w Mitawie, w Kwieciu
odbytem, czytał P. Dubois, w języku Fran-
cuzkim, rozprawę, w której przełożył zgro-
madzeniu skutki swych badań geologicznych,
przedsięwziętych w czasie podróży na Woły-
niu i Podolu, szczególniej w okolicach Bia-
łozurki i Krzemieńca, odznaczających się o-
gromnemi warstwami krzemienia (rogenstein).
Do rozprawy tej przyłączone były dwa ry-
sunki: warstw ziemi i skamieniałości około
Białozurki, i widok Krzemieńca. Autor po-
kazywał także kılka, w okolicach tych ze-
branych, kruszczów i skamieniałości, dla
wyiaśnienia i stwierdzenia iego domniemań,
bardzo podobnych do prawdy; iż w czasach
dawniejszych, około Pińską znajdowało się
wielkie morze we wnętrzu. Te dla geogno-
zyi tak szacowne kruszcze zostały, podług
przeznaczenia dawcy, włączone do Muzeum
Towarzystwa,

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez dwóch Kuponów białych.

Przedający żądają zł: — gr: —

Kupujący ofiarują — 82 — —

Istotnie nie przedano.

W Warszawie dnia 17 Grudnia 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich pła-
cono za korzec Żyta zł. od 13 do 14 i grosz
srebrny, — Pszenicy od 14 do 18, — Je-
czmienia od 12 i pół do 13 i pół, — Owsa
od 8 i gr. srebr: do 9, — Siana furę iedno-
konną od 18 do 26; parokonną od 28 do 36.
Słomy furę zwyczajną od 7 do 9.

W Składzie Muzyki Fr. Klukowskiego
wyszła Galopada z Czarney damy na Piano-
forte, skomponowana przez Adolfa Müllera.
Cena zł. 1.

Z Petersburga d. 21 Listopada K. D.
(Z Gazety Senackiey.)

N. Cesarz Jegomość przez Naywyższy
dyplomąt pod dniem 11 Listopada, raczył
nayskawiey mianować Kawalerem orderu
S. Alexandra Newskiego, Jenerała Porucznika
Xięcia Eristowa, nacze nika 21wszey dy-
wizyi pieszey, który szczególniej się odzna-
czył w terażniejszey wojnie Perskiej, a
mianowicie w prowincyi Karabacha i przy
wzięciu miasta Tauris.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 10
Listopada, z przedstawionych przez Ministra
Narodowego Oświecenia, naczelnie zarządza-
jącego sprawami duchownemi obcych wy-
znań, kandydatów, nayskawiey mianowa-
ny Jenerałnym Superintendentem w Inflan-
tach Proboszcz Parnawski Karol Berg.

Dnia 11 Listopada. Vice-Gubernator Słobodzko-Ukraiński, 5tej klasy Domiczcharzewski, na własną prośbę uwolniony od tego obowiązku z przyłączeniem do Ministerium skarbu; a Vice-Gubernatorem Słobodzko-Ukraińskim mianowany Radca Kolegjalny Paszkiewicz.

Dnia 14 Listopada. Zostający przy Heroldyi 5tej klasy Łaczinow, najłaskawiej przeznaczony do sprawowania obowiązków Gubernatora Cywilnego Ołonieckiego.

Przez Najwyższe Ukazy do Kapituły orderów najłaskawiej mianowani Kawalerami:

Dnia 5 Listopada: orderu S. Włodzimierza 3ciej klasy: dowódca twierdzy Dymburga, Jenerał-Major Helwig i dowódca 1szej brgady połączonej pionierów Jenerał-Major Dniewsky; orderu S. Anny 3ciej klasy: Nauczyciele szlchetnego korpusu szkolnego Tambowskiego, Radcy honorowi: Lewszin, Eilberg i 9tej klasy Szubin.

Dnia 9 Listopada: w nagrodę odznaczających się służby i trudów, podjętych w spełnieniu danych im poleceń, Adjutant bokowy J. C. M. Pułkownik gwardyi pułku Izmańłowskiego Perowski, najłaskawiej udarowany został brylantowanemi znakami orderu S. Anny 2giej klasy.

T. Bułharyn, otrzymawszy szczęście złożyć dzieła swe Najjaśniejszemu Cesarstwu Ichmość, Cesarzowi Jegomości i Cesarzowej Jejmości Alexandrze Fedorownie, stał się godnym zwrotienia na siebie Najmiłościwszych względów Najjaśniejszych Protektorów Literatury Rossyyskiej. Cesarz Jegomość Najwyżey rozkazał oświadczyć Swoje mu zadowolenie. Cesarzowa Jejmość również z łaskawością przyjąć raczyła tę serdeczną ofiarę. Przy oświadczeniu

tego Monarszego zadowolenia Najjaśniejsi Cesarstwo Ichmość udarowali go brylantowanemi pierścieniami. (Psz: Pol.)

(ZRuskiego Inwalida.)

W Sobotę, jako w dzień zgonu Błogosławionej pamięci Cesarza Alexandra 1, w Cerkwi Zimowego pałacu, w obecności Najjaśniejszej Familii Cesarskiej, odprawiło się żałobne nabożeństwo po Jego Cesarskiej Mości, na którym znajdowali się Członkowie Rady Państwa, Senatorowie, Ministrowie, Jenerałowie, Officerowie Gwardyi i woyska, Dwór i znakomite osoby płci obojey.

Tegoż dnia, we wszystkich Cerkwiach katedralnych, parafialnych i pułkowych, odprawiły się nabożeństwa.

Wczoraj, dnia 20go, jako w rocznicę wstąpienia na Tron Najjaśniejszego Cesarza Jegomości, w Katedrze Kazańskiej i we wszystkich h Cerkwiach śpiewane były dziękczynne modły. Przez cały dzień trwało bicie we dzwony. Wieczorem miasto zostało oświetlone.

Najwyższy Reskrypt Najjaśniejszey Cesarzowej Jejmości Maryi Fedorowney do Ministra Narodowego Oświecenia.

Alexandrze Siemienowiczu! Wzruszoną uczuciami, wyrażonemi w piśmie Mojem do was pod dniem 15 Października, myślałam o sposobie nayprzychylniejszym zostawienia Akademii Nauk i wney ich pamięci i za naywłaściwszy uznałam, usiłek własnych prac Moich, poświęconych zmarłym Protektorom tego szanownego Zgromadzenia. W tym celu przesyłając tu po jednym exemplarzu złotych medalow, wybitych ze stęplów przeze Mnie Samą rżniętych, z wizerunkami błogosławionej pamięci Cesarzów nayukochańszych Moich, Małżonka i Syna, proszę was przesłać Akademii Nauk, na po-

mięć szczególniejszego Moiego ku niey poważenia i życzliwości. Z osobliwym poważeniem i uprzejmością zostaję ku Wam życzliwą.

(podpisano) M A R X A-

W Petersburgu

d. 12 Listopada 1827 r.

Naypoddahszy odpis Ministra Narodowego Oświecenia.

NAYMIŁOŚCIWSZA PNNI!

Stawszy się szczęśliwym przy Reskrypcie Waszey Cesarskiej Mości otrzymać przysłane do mnie dla Akademii Nauk złote medale, wyobrażające w Bogu spoczywających Cesarzów, Pawła Pierwszego i Alexandra Pierwszego, teyże chwili przesłałem je do pomienioney Akademii, która przyjęła je z tą pobożnością, którą święcie zachowuje dla pamięci Wielkich swoich Protektorów, i z tą naypoddanniejszą wdzięcznością i radością, które uczuła poznawszy, że nad wizerunkami i przyozdobieniami tych medalów pracowała Własna Waszey Cesarskiej Mości ręka; ręka Mołżonki i Matki, ręka dobroczynna dla Rossyi. Tak drogi dar pozostał wiecznym zakładem Wysokich Waszey Cesarskiej Mości łask i względów dla tego Zgromadzenia, z których ono nie przestanie nigdy cieszyć się i pysznić. Naymiłościwsza Pani, składając u stóp Waszey Cesarskiej Mości pospołu z uczuciami Akademii łącznie i moje, mam szczęście bydź

Waszey Cesarskiej Mości

naypoddahszym

Listopada

18 dnia 1827 roku,

Alexander Szyszkw,

Z Berlina d. 9 Grudnia.

Szczególniejszą ozdobę uzyskał Uniwersytet nasz przez przystęp sławnego Ale-

xandra de Humboldt, który, upoważniony jako członek Królewskiej Akademii nauk, ogłosił prelekcyie o fizycznym ziemio-krajo-pisarstwie, i takowe, przy bardzo wielkiej liczbie słuchaczy, dnia 3 Listopada r. b. rozpoczął, i ciągle je miewa z wra- stającym coraz bardziej dla siebie zapalem.

Jasność, z którą uczony ten, obemyt- ie wykryte przez siebie samego i przez badaczy różnych narodów prawdy, tyżące się wszystkich gałęzi wiadomości przyrodzo- nych, i tak je podaje do ogólnego objęcia, iak nikt przed nim tego nie okazał, rozszerza w wymownym iego wykładzie tak czyste światło o niezmiernym zawodzie nauki przyrodzenia, iż sposób iego, od czasu prelekcyi zaczętych, nową w zawodzie tym stanowiąc będzie Epokę.

Tak też uważała odznaczająca się powszechnem ukształceniem, umysłowem pu- bliczną stolicy Króla, mającego wielką zasługę z wykształcenia tego. Tylko bardzo mała liczba przyjaciół nauk, między które- mi wielu znajdowało się znakomitych urzę- dników kraju, mogła się umieścić w nay- większey sali Uniwersytetu pomiędzy ucznia- mi. Powszechnie więc dało się słyszeć ży- czenie, aby P. Humboldt prelekcyie swoje powtórzyć raczył w obszerniejszym lokalu, za Uniwersytem przed większem zgroma- dzeniem. Do ządania tego przychylił się mąż, przez nayszlachetniejsze towarzyskie przymioty równie iako i przez zajmowany w rządzie uczonych stopień znakomity, po- mimo połączonych z tem trudności, pod tym iedynym warunkiem, iż plan swych prelekcyi zmieni w miarę nowych słucha- czy. Prelekcyie te rozpoczęte zostały dnia 6 b. m., w pięknym lokalu Akademii śpie- wów, przed towarzystwem tak wybranem, iakiego nigdy żaden uczony nie widział zgro-

madzonego w większym ciągu prelekcyy, a na słuchaczach niemniej uczyniły wrażenie od tego, za które mu winien dzięki Uniwersytet.

Z Paryża d. 11 Grudnia.

Posel nasz przy Dworze Hiszpańskim, Hr. St. Priest, który przybył tu w Sobotę z Barcelony, miał w Niedzielę prywatne posłuchanie u J. K. Mci, równie iak Baron Dudon i Marszałek Soult. Tegóż dnia biero Akademii Francuzkiej przedstawiło J. K. Mci nowego członka teyże Akademii, P. Royer-Collard. W południe przydywał Król na radzie Ministrów.

Dziennik Goniec Francuzki wylicza zgwałcenia konstytucyi przez terazniejszych Ministrów, które po części Minitor zbija.

X. Demazure powrócił z swej podróży do Jeruzolimy do Tulonu.

Wystawienie trajedyi Leonidasa P. Pichal czyni tu w terazniejszych okolicznościach wielkie wrażenie, osobliwie na wyraz Archidami (Panny Duchesnois) na wiadomość o zwycięztwie morskiem nad Persami pod Artemisum;

“Tak więc wiernie sprzymierzone floty ugruntowały na nowo na wieczne czasy wolność Grecyi!”, wybuchnęły powszechne i długo trwające oklaski.

Tuteysze 12 teatrów zebrały w zeszłym miesiącu razem 480,310 Fr. Naywiększy przychód miał teatr du Madame (58,834 Fr.) a naymniejszy teatr Odeonu (25,872 Fr.)

Ostatnie wieczory u Ministrów niebyły wcale liczne. — W Piątek Minister Hr. Villele bawił godzinę u chorego swojego Kolegi P. Corbiere.

Podpisy na medal uwieczniający pamięć Canninga (o których podczas cenzury nie-

wolno było pisać) przyniosły 7000 Fr. Nayznakomitsi mężowie wszelkich Stanów pisali się nań. Göthe podpisał się na 10 medalów, Hr. Capodistrias na 20, Poseł Kolumbijski Hurtado na 10 i t. d. Ustanowiona jest kommissya, na której czele znajduje się Baron Gerard, dla trudnienia się tym medalem, który dla prenumerujących kosztować tylko będzie 5 Fr.

Medal na pamiątkę bitwy pod Navarino wybity został z bronzu wyłaczany w mennicy Królewskiej. Na pierwszej stronie głowa Minerwy wystawia Grecyją, z wyrażeniem daty zwycięztwa, a na odwrotnej znajduje się trzy korony Mocarstw sprzymierzonych, a pod niemi nazwiska de Rigny, Codrington i de Heyden.

P. Garneray udał się do Morei, dla odrysowania z rozkazu Rządu bitwy pod Navarino. Obraz ten będzie w rycinie wydany, którego exemplarz kosztować będzie do 10 Fr. i pierwsze 10 odbiciów sprzedane będą na korzyść Greków,

Podług listów z Alexandryi pod d. 7 Października Basza Egipski miał oświadczyć, że bez względu na zayść mogące zdarzenia z powodu oświadczonego pośrednictwa, jednako uważać będzie wszystkie Europejskie Mocarstwa. W Marselii zaś miano wiadomość, że ten Basza dał zlecenie wystawienia dla niego w Anglii, Szwecyi i Liwercy 3 fregat.

Z Tulonu piszą, iż fregata Konstancya d. 4 b. m. odpłynęła do Algieru, i że w tamiecznym porcie naywiększa panuje czynność.

Stósownie do woli Króla officerowie i żołnierze dywizyi Francuzkiej z Barcelony powracające, za przybyciem w granice Francuzkie postawionemu będą na stopie pokoju.

Z Rzymu d. 1 Grudnia.

Oyciec S. mianował Arcybiskupa Tarsu X. Ostini, byłego Nuncjusza w Wiedniu, asystującym Biskupem przy Stolicy S.

Pierwszy Sekretarz N. Króla Junji Sardyńskiego, P. Avogadro di Colombiano, przybył tu z nadzwyczajnym zleceniem do Stolicy S.

Od granic Hiszpańskich d. 3 Grudnia.

Dnia 1 b. m. Hr. St. Priest i Jenerał Reizet przybyli do Perpignanu, z kąd pierwszy w nocy z d. 3 do Parvza odjechał. Jenerał Reizet był aż do granicy od Brygadiera Muy i P. Goy, pierwszego wojskowego kommissarza odprowadzony. Cały sztab był aż do Figueras kosztem Hiszpańskiemu trzymany.

D. 5 spodziewany jest Król Hiszpański w Barcelonie.

(Z Dziennika Sporów) Hr. St. Priest nieprzybędzie zapewne do Madrytu aż po powrocie Króla. Stronnictwo Apostolskie starać się ma uwiścić wojska liniowe. Dla tego postawiono wojska gwardyi w zamku Barcelońskim, a liniowem powierzono tylko mniej ważne stráže. Sam Hr. d'España mieszka w cytadeli. Tylna straż idąca do Barcelony dywizyi Hiszpańskiej przyprowadziła tam d. 30 z. m. 100 z powodu zaburzenia w Katalonii w Manresa i Vich uwięzionych osób, które w cytadeli osadzone zostały. Dowódca bandy, która w Col de Barata powstała, został d. 1 b. m. stracony.

(Z Dzienn. Goniec Franc.) Stosownie do dwóch Królewskich wyroków pod d. 28 z. m. port Barcelny jest na składowy wyniesiony, i wprowadzanie zagranicznej bawełnianey przędzy aż do Nru 80 jest do Katalonii zabronione. Vilela, Poca-Roxa i dwaj

inni dowódcy bandy, wraz Plebanem Senahua i Margrabiną Comesford przyprowadzonymi zostali do cytadeli Barcelońskiej. W nocy na 1 b. m. uwięziono tam kilkanaście osob przeciw którym oddawna ciągnęła się sprawa względem ogłoszenia konstytucyi roku 1820. Oczekiwano tam także rozkazu do oddalenia wszystkich uszłych do Barcelony z różnych miejsc Katalończyków, których liczbę podają do 40,000. Inflanosowie, którzy nie są rodem z Katalonii, otrzymali paszporty do udania się do miejsc swego urodzenia. Zgoda w Barcelonie panuje niespokojność i trwoga.

(Z Dzienn. Hordę) Postępowanie Hr. d'España wznieciło w Barcelonie wielką przestrawę. Nie przybył do siebie żaden deputacyi, żadney władzy. Nikt tak tylko wężno wpuszczanemu są do cytadeli. Ostatnie bataliony wojska Hiszpańskiego przybyły tam w sobotę.

Z Madrytu d. 30 listopada.

NN. Królestwo Jchmość, wielebniejszy dnia 22go rano z Vinaroz, zastali na granicy między Walencyją i Katalonią wystawioną tryumfalną bramę. Tegóż dnia nocowali w Tortosa, nazajutrz w Perello, a dnia 24 w pół do 12tej w południe wiechali do Tarragony. Ulice przyozdobione były bogatemi kobiercami, a grupy tancznic poprzedały powóz Królewski. W wieczor było miasto oświecone. Tracenia od przybycia Króla ustały, a przynajmniej są zawieszony. Dowódca bandy Escudero został w Alcalá rozstrzelany.

Władze w Soria okazały wielką stroność w dochodzeniu należących do ostatniego buntu osob, tak iż Król posłał tam do tej sprawy umyślnego kommissarza. Po jego przybyciu uwięziono kilkunastu Xięży i zakonników.

Rada miasta tutejszego trudni się ulożeniem adresu do Króla, aby raczyliak naprowadzić do stolicy powrócić.

Banda Puebla de Sanabria zmusiła oddział jazdy, który przeciw niej z Salamanki wyruszył, do ucieczki. Officerowie tego oddziału mają być pod sąd wojskowy oddanemi.

(Z *Dziennika Genieva Franc.*) Rada stanu i rada Ministrów naradziły się długo nad pretensjami naszego Rządu do miasta Montevideo, które będąc osadą Hiszpańską, wojsko Brazylijskie w czasie pokoju zajęło. Trzy mocarstwa (Anglija, Francya i Rossya) które proszone były o pośrednictwo rozstrzygnęły rzecz: że Hiszpania odzyskać ma miasto Montevideo za spłaceniem 3 mil. twardych piastrow i oddać Portugalii Olivenę. Portugalia przestała na tym wyroku; ale Rząd nasz do tego czasu nic w względem tej sprawy niepostanowił.

Mówią, iż Oyciec zakonny Almaraz za to w Rzymie uwięziony i w Peniscola zamknięty został, iż objawił myśl swoją napisania historii życia Króla Ferdynanda, do czego dawniejszy jego urząd, jako Spowiednika Xcia Pokoju, potem Króla Karola IV, i jego małżonki (rodziców Króla Ferdynanda) nasiręczał mu sposobność. Rząd Papiezki dowiedziawszy się o tem przedsięwzięciu, doniósł naszemu, dla zapobieżenia gorszącemu dziełu, któreby nieochybnie przypisanem było Xciu Pokoju. P. Perez posłany zatem został do Rzymu dla żądania wydania zakonnika, co bez trudności otrzymał. Życie swoje zakończy on zapewne w twierdzy. Papieży jego spalić miano.

Sławny Rzeźbiarz Alvarez, uczeń Canowy, umarł tu d. 26 b. m. Chorował na zatkanie wątroby i śmierć jego przyspieszyła zapewne zgryzota, której niedawno do-

znał. Piękną grupą, którą pomiędzy dziełami kunsztu na widok publiczny wystawił i wyobrażałos jednego z synów jego, broniącego starego żołnierza, podała go w podeyżnienie, iż wystawia rewolucyjną scenę i ściągęła na niego prześladowanie.

Z Londynu d. 8 Grudnia.

Dnia 4 b. m. dał Xże Klarencyi w wiejskim swoim mieszkaniu Bushy - Park świetny bal z wieczerną na 4 do 500 osób. Uczta ta trwała do godziny 5 z rana; stoły, na których znajdowały się w sali jadalnej chłodniki, ustawione były w półkieżycu. Z rodziny Królewskiej był tylko obecny książę Leopold Koburgski.

Podług nadeszłego wczoraj rano od Admirala Codrington doniesienia, eskadra Rosyjska miała w bitwie pod Navarino 60 zabitych, pomiędzy kotoremi 2 officerów i 120 raniowanych. — Ibrahim Basza miał istotnie mieć zamiar spalenia naszej floty dnia 21 Października, i tak rozgniewał się na lud palnych statków, który przez swój pośpiech bitwę zrzucił, iż kazał go wyciąć.

Admiralicja nakazała uzbroić 4 bombowe statki w Plimut i Portsmouth.

Margr. Landsdowne (Minister spraw wewnętrznych) uwiadomił okólnikiem Lordów Namiestników Hrabstw o postanowieniu Rządu, iż Jeomanry (konna milicyja) jest zwinięta, ponieważ, nie jest więcej potrzebna. Officerowie zostawionemi jednak są przy swoich stopniach i prerogatywach. — Srodek ten robi nieiaką ulgę, zwłaszcza właścicielom gruntowym.

Do Malty przybył dnia 9 Listopada nasz Konsul w Trypolu Warrigton z całą swoją rodziną, który miał się poróżnić z Bejem.

Tuteysi kupcy, prowadzący handel na morze Środkowem i do Lewantu, zgroma-

dzili się i ustanowili wydział do popierania ich spraw u rządu.

Na zgromadzeniu akcyjonistów towarzystwa mostu Waterloo dnia 6go bieżącego miesiąca dyrekcyja zdała sprawę o przychodach w ostatniem półroczu, i okazała, że wynosiły tylko 7271 Fs. 9 szyl. i 9 penców, a zatem 723 Fs. mniej, niż w tym samym czasie roku zeszłego. O dywidendzie nie było wcale wzmianki.

Dnia 6 b. m. w kawiarni banku odbyła się publiczna licytacyja około 4000 karatów nieobrobionych dyamentów, które z Rio-Janeiro na pocztowym statku Redpole nadeszły. Akcyjonista Sharpe oznajmił przed licytacyją, że sprzedaż następuje z rozkazu Vicehrabi Itabayana, Posła Brazylijskiego, i dodał, iż jeśli podane będą dogodne ceny, dyamenty będą bez cofnienia sprzedane, czego spodziewać się należy, gdyż sprzedaż nie następuje z potrzeby pieniędzy. Dyamenty podzielone zostały na 23 części i przyniosły około 7000 Fs. Głównemi kupcami byli żydzi i sprzedaż nie trwała godziny.

Król kupił sławnego z wyścigów konia Laviathan za 2000 gwineów od P. Gifford.

Irlandczyk nazwiskiem Mac Manus, który na łodzi z Belfast do Glasgowa przybył i oddawna miano o nim podeyrzenie, iż handluje zwłokami ludzkimi, został od stojących na tamie Bromilaw ludzi potężnie ukarany. Gdy przekonano się, że ładunek jego składa się znowu z trupów, pochwycono go, zapewne już w porozumieniu, przyprowadzono do najbliższego stupa, opasane w pół powrozem, wydzwigniono w górę i gdy tak około minuty wisiał, spuszczone go nagle do wody, gdzie odebrał zimną kąpiel. To było, mimo próby poymanego 5 do 6 razy powtórzone, aż nakoniec wdała się w to policyja.

W krótkce wywdzie tu z druku dzieło pod tytułem: *the Oriental Missionary*, które zawiera opis rozszerzenia Religii chrześcijańskiej w Arrabii i nad brzegami Eufratu w w latach 1824 i 1825.

Poselstwo Prezydenta Bzplley Buenos-Ayres do Izby Reprezentantów wymienia następujące tego kraju długi: Pożyczka Londyńska 5 mill. dolarów; dług banku 9 1/2 mill. będące w obiegu papiery po 4 do 5 od sta 5, mill. 800,000; inne długi 1,700,000; fundusz na dalsze prowadzenie wojny na rok jeden, jeśliby proponowane rządowi propozycie przyjęte nie zostały, 12 mill: ogółem 34 mill. dolarów. Wydatki roczne w czasie pokoju wynoszą 2 mill. 300,000, a prowizyja od długu narodowego, wraz z funduszem umorzenia 2 mill. 200,000 dolarów: ogółem 4 mill. 500,000 dolarów. Dochód w cłach i stęplu dochodzi do 2 mill: 500,000, podatek gruntowy do 1 mill. dolarów: ogółem 3 mill: 300,000 dolarów; brakuje więc milion dolarów. Do pokrycia tego niedoboru proponuje Prezydent sprzedanie 5000 kwadratowych leguas najpiękniejszych gruntów między Bahía Blanca i Melinque, których wartość podaje do 10 mill. dolarów. — Czynione tam są wielkie uzbrajania przeciw Brazylii; prowincyje oświadczyły się przykładać do przywrócenia niepodległości Bandy Oriental. Spodziewać zatem wkrótce należy stanowczy bitwy.

Z Szwajcaryi d. 5 Grudnia.

Dnia 26 i 27 z. m. wielka Rada Kantonu Soloturny roztrząsała Konkordat względem Biskupstwa Katolickiego, i ten dnia ostatniego po wielkich sporach większością głosów przyjęła i zatwierdziła, z warunkiem jednak, aby inne Kantony też samo uczyniły.

DODATEK

DO N^{ro} 103

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 GRUDNIA 1827 ROKU WZ ŚRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° r.	Therm: czyli stopnizm i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf;	UWAGI.
Grudn: god: 7	cali lin 27 4, 852	stopnie — 0. 4	stop: 88	Wschodni słaby	Pochmurno	
12	" 8, 851	+ 2. 8	76	Południow: średni	Pogoda z Chmur:	
22. 3	" 3, 417	+ 1. 3	80	" słaby	"	
9	" 2, 358	+ 0. 3	80	" "	Chmury	
7	27 1, 661	+ 0. 5	87	Wschodni słaby	Pochmurno	w nocy śnieg.
23. 12	" 1, 982	+ 2. 8	82	Połn: Za. słaby	"	o go. 11 1/2 śnieg.
3	" 1, 122	+ 2. 6	82	" "	"	
9	" 2, 273	+ 1. 2	86	" żaden	"	Deszcz.
7	27 5, 582	+ 1. 4	89	Połud: Za. średni	Pochmurno	o go. 8 1/2 śnieg.
24. 12	" 6, 926	+ 0. 8	84	" słaby	"	śnieg.
3	" 7 5. 1	+ 0. 2	86	Północny mocny	"	
9	" 7, 895	+ 0. 2	85	" średni	"	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Od brzegu niższej Elby d. 14 Grudnia.

Uniwersytet Gettingski liczy w teraż-
niejszym roku 1413 uczniów, z których po-
święca się 361 teologii, 596 nauce prawa,
296 medycynie i 160 naukom filozoficznym.
Względem roku zeszłego zmniejszyła się li-

czba uczniów o 45, pomiędzy którymi 41
cudzoziemców.

Uniwersytet Chrystyanii miał na koń-
cu roku zeszłego 983 uczniów; teraz niema
ich iak 434. Biblioteka tego Uniwersytetu
pomnożona została w r. z. 2141 książkami;

Przy zaoferowaniu się pienumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Stycznia 1828 ro-
ku, uprasza się Redakcyja o spieszne zgłaszanie życzących takową trzymać.

gabinet naturalny 2694 numerami, nie licząc petryfikacyi. Fundusz Uniwersytetu wynosi 135,000 species talarów.

Z Helsingera piszą, że w tym roku przeszło dotąd przez Sund przeszło 12,000 okrętów.

Indyjanin Muty Modua Samne, znany jako ekwilibrysta, przyjął niedawno w Sztokholmie po poprzedzającym usposobieniu Chrzest Ewanielicki. Królewic Następca tronu był jego chrzestnym oycem, którego zastąpił Marszałek iego Dworu Hr. Adlerswärd. Samne ożeni się za kilka tygodni z Szwedzką dziewczyną i osiedzie w Szwecyi.

Od brzegów Menu d. 14 Grudnia.

Dnia 9 Grudnia po godzinie 8 w wieczór przybył do Minchen J. K. Wysokość Infant Don Miguel, Xzję Rejent Portugali, z orszakami w 7 powozach i wysiadł do gościńni pod Złotym Kogutem.

Królewic Następca tronu Bawarskiego w 17tą rocznicę swego urodzenia (dnia 28 Listopada) przeniósł się do własnego apartamentu, to jest do pokoiów, które niegdyś owdowiała Elektorowa zamieszkiwała. Jenerał porucznik Baron Werneck mianowany został Marszałkiem Dworu tego Królewica.

Xzję Maxymilian Bawarski, który zaślubić się wkrótce ma z Xiężniczką Maryją, ukończył dnia 4 Grudnia r. b. lat 19, a Xiężniczka mieć będzie dnia 27 Sycznia lat 23.

W Wirzburgu Rektor i Professor Metzger przeczytał uproszczenie dnia 5 Grudnia nowy statut, nadany tamiecznemu Uniwersytetowi przez N. Króla Jmć Bawarskiego.

Wydział środkowy rolniczego towarzystwa Królestwa Wirtembergskiego wyznaczył na rok następny trzy nagrody: 1) Czterdzieści dukatów i medal srebrny za wynalezioną i zrobioną przez Wirtemberczyka nay-

lepszą machinę do wspólnego użycia w rolnictwie, gospodarstwie domowem i technicznym; 2) Trzydzieści dukatów i medal srebrny za odkrycie chemiczne przez Wirtemberczyka do ulżenia lub wydoskonalenia prac rolniczych lub technicznego rzemiosła, 3) Dwadzieścia dukatów i medal srebrny za zaprowadzenie i rozszerzenie nowej kultury któraby istotnie i użytecznie wpływała na dobro prywatne i narodu.

Z Sztokolmu d. 7 Grudnia.

Dwór Królewskiżawdziął po zmarłej N. Królowey Saskiey na 3 tygodnie żałobę.

Mówią, iż Hr. Platen uda się na Wielkorządcę Norwegii. Miał on ułożyć plan urzędzenia morskiej Norweskiej siły, który rząd przyjął.

Przywóz zboża zagranicznego do kraju naszego od znizenia cła wynosi w 1826 i 1827 r. 452,759 beczek i 211,711 funtów mąki.

Na końcu z. m. rozbiło się kilkanaście okrętów pod naszymi brzegami.

Z Bruxelli d. 9 Grudnia.

Nowe poselstwo Hr. Celles do Rzymu zdaje się mieć za cel przyśpieszenie mianowania na nowe Biskupstwa, i sądzą, iż ważna ta rzecz do Lutego w roku przysz: załatwioną zostanie. Onegdaj goniec od Dworu naszego pobiegł z pismami do Hr. Celles do Rzymu.

W Laeken podczas danego obiadu z powodu ogłoszonego Konkordatu Pleban Katolicki zagał zdrowie N. Króla Jmci naszego, a Protestancki Burmistrz Oyca S.

Z Wiesbaden d. 8 Grudnia.

Dzisieysze rządowe pismo zawiera oznajmienie Xiążęcego Ministerium, iż dotychczasowy Jeneralny Wikaryat Areybisku-

pa Limburskiego jest zniesiony i nastąpiła administracja Biskupia. Dotychczasowy Radca duchowny, Dziekan i Pleban w Weiskirchen Doktor Brand, mianowany został Biskupem i potwierdzony jest przez Papieża.

Z Tryestu d. 11 Grudnia.

Dzisiejsza Gazeta tutejsza *Osservatore* zawiera następujący wyciąg z listu z Zante pod dniem 20 Listopada:

„Admirałowie trzech sprzymierzonych Mocarstw wydali pod dniem 24 Października z Navarino wiadome pismo do nieustającego wydziału ciała prawodawczego Grecyi, w którym wyrazili słuszny swy gniew względem rozboju korsarzow Greckich, i jeśli nie ustaną surowemi środkami zagrozili. Mimo tego jednak w tych dniach okręt Austriacki Pielego *Giovanino*, Kapitana Miovich, płynący z towarami z Tryestu do Zante, został przez korsarza Greckiego w kanale Korfu zatrzymany i do Petala (nieдалeko Missolongi leżącej skałowej wyspy) zaprowadzony, gdzie zabrano mu cały ładunek.”

Dalej donosi też Gazeta o mnóstwie złupionych okrętów różnych narodów, a najwięcej Austriackich przez korsarzów Greckich w ciągu miesiąca Października.

Z Odessy d. 25 Listopada.
(Z Gazety Powszechney.)

Najnowsze nasze doniesienia z Stambułu przez Jassy dochodzą do 12 Listop: i zawierają niektóre wyjaśnienia biegnących tu od kilku dni wieści. Po nadejściu doniesienia o zdarzeniu pod Navarino zdawał się Sułtan być skłonny do żywego odporu, do czego, jak się już doniosło, przyłożyła się wiadomość o wyładowaniu Lorda Cochrane na Scio. Po ostatecznej tej wiadomości włożono bez wyjątku na wszystkie Europejskie okręty bę-

dące na Bosforze embargo, wszelako oświadczone Posłom tych Mocarstw, które nie wchodzi do pośrednictwa, iż musiano ten środek rozciągnąć i na ich okręty, dla zaopatrzenia stolicy w potrzebne zboże. Za pośrednictwem atoli Ces. Austriackiego Posła dozwolono dnia 9 odpłynąć na Archipelag okrętom jednemu Rossyjskiemu, jednemu Austriackiemu i jednemu Sardyńskiemu; ale obawiać się należało, aby znowu pod Dardanellami niebyły zatrzymane, gdyż tam posłane już były w tej mierze rozkazy. Z odpłynienia zapewne tych 3 okrętów rozeszła wieść o zniesionem embargo. Razem z rozkazem zatrzymania okrętów oznajmiano Posłom 3 Dworów, iż odtąd dotowarzystwa ich gońcom i pismom żadni Tatarzy nie będą dodawanemi, i wszelkie kroki Posła Austriackiego do uchylecia tego kroku były daremne. Tymczasem naradzenia Dywanu, na których uchwalono powszechne uzbroienie, trwają ciągle, i będąca za pokojem część Dywanu, do której większa część Ulemów, a co większa Husni Bey, jeden z najpierwszych doradców Sułtana do reform, należy, dokłada wszystkich starań do odroczenia wojny w terażniejszych okolicznościach. Zaczęli nawet wierzyć, iż Husni Bey otrzyma naczelnictwo spraw zagranicznych w miejsce Reis-Effendego, pomieważ śmiało jego oświadczenie żadnych niepociągnęło za sobą dla niego złych skutków, tymczasem skłonny do wojny Sułtan zdaje się być niewzruszony i większość Dywanu utwierdza go w tem zdaniu, dowodząc, iż przez dotychczasową powolność nic niezyskano, jak Akiermańska ugoda dowodzi. Z tym wszystkim Posłowie 3 Mocarstw czynią przygotowania do odjazdu. (Do d. 18 Listopada znajdowali się jednak w tej stolicy, gdzie najzupełniejsza panowała spokojność.)

TEATR NARODOWY.

W Piątek, to jest dnia 28 b. m., na enefis Antoniego Fiszera, daną będzie nowa Wielka Drama w 3 aktach, z francuzkiego P. P. Weis i Patrat, przetłómaczona przez J.

Werowskiego Art: Dram: T. N. W. Honor i Ubóstwo, czyli Rozwód z Miłości. — Zakończony widowisko Komedyo - Opera w 1 akcie, z francuzkiego P. P. Theaulon i Dartois tłómaczona: Siedem Dziewcząt w Uniformie, czyli Forteca źle broniąca.

DONIESIENIA.

Gły w skutku wyroku Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem dnia 20 Stycznia r. b., między Sukcessorami pełnoletniemi ś. p. Wojciecha i Małgorzaty małżonków Piątkowskich w przedmiocie działu nieruchomości zapadłego, po trzykrotnem przez podpisanego Notaryusza ogłoszeniu licytacji Kamienicy w Krakowie w przecznicy Ulicy S. Anny w Gminie III. miayskiej pod L. 313 stojącej, nikt z chęcią kupna za Summę Złp. 8000 poprzednio ustanowioną niezgłosił się; przeto podpisany Notaryusz z mocy wyroku Trybunału Iwszey Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem dnia 13 Listopada 1827 r., między temiż Sukcessorami zapadłego, zniżenie pierwiastkowego szacunku rzeczony Kamienicy o 1/3 część orzekającego podaje do publiczney wiadomości, iż w mowie będącej Kamienicy przed podpisanym Notaryuszem w kancelaryi tegoż, w Krakowie przy głównym Rynku pod L. 16 będącej, odbędzie się licytacja stanowczą w dniu osiemnastym (18) Stycznia 1828 roku o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami:

- 1) Cena pierwszego wywołania od Summy Złp. 5333 gr. 10 powołanym Dekretem zniżoney, zaczynać się będzie.
- 2) Licytuący złożą 1/10 część tytułem Vadii, to jest Złp. 534, od czego żaden z Sukcessorów, ani nawet P. Teresa Piątkowska nie są wolni.
- 3) Nabywca zapłaci podatki należące do Sk rbu w przeciągu dni 14 jeżeli się takie okaza.
- 4) Wyderkaffy gdyby się jakie okazały zostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacenia procentu.
- 5) Resztującą Summę szacunkową zapłaci nabywca w skutek wyroku Sądowego prawomocnego dział, lub w razie Klasyfikacyi, takową Klasyfikacyją ustanawiającego, a to z procentem 5/100 od dnia licytacji konur i w takiej ilości wypadać będzie, w dni nayałey trzy po udowodnieniu prawomocności wyroku.
- 6) Niedopełniający warunków utraci Vadium i nowa licytacja na koszt jego przedsięwziętą zostanie, a nawet na jego szkodę w razie niedoboru szacunku.

W Krakowie dnia 18 Grudnia 1827 r.

Leo Rawicz Pszczółkowski.

W dniu 28 Grudnia r. b. 1827 o godzinie 10 ranney, w Rynku głównym M. Krakowa, w gmachu Sukiennicy zwanym, z mocy Reskryptu Wvs: Tryb: I. Inst: W. M. Krakowa i jego Okregu, z dnia 14 Grudnia 1827 r. do Num 4689 wszelkiego, odbędzie się publiczna licytacja po ś. p. Kühnel pozostałych nieruchomości, jako to: pościeli, sukien męzkich, stolarszczyzny, sprzętów domowych, nótów na różne instrumenta, książek w języku Niemieckim; zegara stołowego, oraz innych drobnych. Chęć zalicytować mających zaopatrzonych w gotowiznę, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 24 Grudnia 1827 r.

Teodor Jaworski, Komr: Sąd.

Dołączony do dzisiejszey Gazety obeynujący Dyariusz Seymu, z powodu Świąt Bożego Narodzenia dopiero w Piątek po południu będzie do odebrania.

DODATEK DRUGI

DO NRU 103

GAZETY KRAKOWSKIEJ

D Y A R I U S Z

SEYMU RZECZYPOSPOLITEJ KRAKOWSKIEJ POSIEDZENIE V.

Na Posiedzeniu 5tem Reprezentant Straszewski zażądał głosu od Marszałka do odczytania swych uwag.

Assessor Se mu Soczyński uprzedzając odczytanie uwag Reprezentanta Straszewskiego, wniósł, iż głos Jego dzisiejszy nie należy do protokołu ostatniego Posiedzenia i dziś do Protokołu to tylko dodanym być może, co będąc wnoszone na ostatniem Posiedzeniu w tymże opuszczone lub zmienione jest.

Marszałek Seymu z uwagi, iż Reprezentant Straszewski na ostatniem posiedzeniu zamówił sobie głos, dozwolił odczytanie Jego wniosku, w skutek czego Reprezentant Straszewski odczytał głos swój jak następuje:

„Wątek z przeszłoroczney Gazy cytowanej na Posiedzeniu ostatniem, którego wdrukowanem jedynie miano na celu sprostować publiczną opinią o składzie Kommissyi Włościańskiej, na przeciw której bez zasądne w wyrach obraźliwych zarzuty poprzednio w teyże umieszczono Gazecie, bez zamiaru uchylenia dostojności Reprezentacyi zesłoroczney, w skończonym w ówczas Sejmie nastąpił. Wprowadzenie tey okoliczności do Seymu dzisiejszego, tym bardziej oney umieszczenie w protokole nieprzyda blasku powadze Reprezentacyi naszej, a odkrycie obcym to, o starannie ukrywać by należało; to jest, brak zgody i kolidzja Władz krajowych. Proskliwość gorliwa w tey mierze jedynie światło i umiarkowanie wasze Dostojn Mężowie zaspokoić zdoła, przez wysunięcie tego z Protokołu Obrad.

Zarzuty nie raz pierwszy w Reprezentacyi słyszane, a często i pociski naprzeciw Kommissyi Włościańskiej rzucone, któż skuteczniej i dzielniej odeprzeć zdoła, jeżeli

nie Ty JW. Szanowny Marszałku delegowany z Senatu do Grona Reprezentacyi, iako oney składu Współczłonek, obeznany przez bliższe stosunki z trybem postępowania i obecnie przekonany o ciągłej gorliwości i starannej w działaniach dokładności współurzędujących.

Ażeby działania Kommissyi nosiły cechę bezstronnej sprawiedliwości uznali Nayaśniewsi Protektorowie nasi potrzebę, nadać oney udzielność bez zawisłości od Rządu, iako od jedney z interessowanych strony, uważając za drugą stronę Erbpahterów i Włościan, ta jednak oney udzielność ani chciała ani mogła ani może zagrażać, lub być krajowi szkodliwą, gdy attrybucyą Kommissyi Włościańskiej jedyną jest działać dla dobra kraju, Instytutów i Rolników, z kwoty 14,000 Budgetem na Bióra Kommissyi Włościańskiej przez Kommissyą Organizacyjną oznaczoney, pensyą po zgasyłm jednym z dwóch Assessorze była władną Kommissya Włościańska użyteczniej rozporządzić, przeznaczając oney część na przybranie potrzebnych Dyetaryuszów z wzrostem zatrudnień i czynych piśmiennych, część na podwyższ nie pensyi Subalternów poz stałym, część użyć na wydatki Kancellaryjne i inne nieuchronne, zając wszelako sprawę Rządowi z pozostałości oszczędzoney, nie zaś pensyą takową między siebie podzielać, tak mylnie Reprezentacya zesłoroczna sądziła.

Zarzut opieszłości w działaniach Kommissyi, w tedyby tylko był słusznym gdyby w przewłóce Urzędujący w Jey i składzie korzyści iakowe odnosili, gdy tem czasem wszelkich rzekli się prócz zasługi publiczney. Bliskie dokonania dzieło urzą-

żenia na wieczność Dóbr Narodowych i niektórych już Duchownych, które skwapliwemi były w dostarczeniu inwentarzów i map wymiarowych, w krótkce przestanie ciężć Skarbowi Publicznemu, a na zawsze pozostaną korzyści dla Kraju, Instytutów i usamowolnionych Włościan.

(podp.) *Straszewski.*

Delegowany z Kapituły X. Łancucki odczytał następnie głos swódy w teyże materji w treści:

Przymówienie się X. Łancuckiego Delegowanego z Kapituły Krakowskiej na Sejm Rzpłtey Krakowskiej, do Protokołu Sessyi z dnia 7 Grudnia r. 1827 po odczytaniu Jego w dniu 10 t. m i roku.

PRZEŚWIĘTNA IZBA REPREZENTACYI NARODOWEY!

Nie jestem członkiem Kommissyi Włościańskiej, ani mnie zajmuie przycaiona osobistość tam, gdzie dobro publiczne, honor Zgromadzenia Narodowego, powaga Rządu i wymiar Sprawiedliwości każdego Reprezentanta ożywiać czucie, i nim kierować powinno.

Siedmdziesiąt-letni starzec, tyło-letni świadek wolnego Polskiego Narodu, zaprzysięgły miłośnik Konstytucyinego Rządu, chociaż postawiony u podnóżka Ołtarza poświęconego Religii, nauczył-m się jednak myśleć i czynić, iak na prawego Obywatela przystoi.

Umiem szanować głos wolnego Człowieka, umiem cenić zdanie Reprezentanta, ale tyle tylko do niego zbliżać się mogę. ile ten przekonanie moje do siebie pociągnąć i w swoje przeistoczyć zdoła.

Słyszałem na dniu 7 b. m. obszerny głos Reprezentanta Gminy II. M. Krakowa przygotowanym materiałem zubożony. Uwielbiam doświadczoną jego w sprawowanych urzędowaniach o dobro publiczne gorliwość. — Otwartość zdań w naradach Kraiowych cechuje w Nim stałość charakteru w iaką się nayıpiękniej czucie prawego Obywatela przystroić może.

Z takim to więc przekonaniem, rozwiam dziś uwagi moje nad głosem iego dopiero z protokołu poprzedzającej narady Seymowej odczytanym, a to pod szczęśliwym owem dla prawdy godłem: *amicus personæ, inimicus causæ.*

W głosie mowcy naszego postrzegam dwa stanowiska, na których uzbroiony odwaga wolnego Reprezentanta, przedsięwziął i zaczepną o dobro publiczne i podporna o honor Reprezentacyi Narodowej odprawiać

wałkę. Przeydę ia one w takim porządku myśli moich, żebym i sam siebie w zawikłanie niewprawił i uwagi słuchających mnie Szanownych Członków Reprezentacyi nie zamącił. Jeszcze na Posiedzeniu ostatniem zeszo-rocznego Seymu, przy zdaniu sprawy Kommissyi Skarbowey, z uwag czynionych nad Budgetem wydatków przez Rządzący Senat do Reprezentacyi przesłanym, aby umieszczona w Budgetcie summa 14,000 złp. na koszt Kommissyi Włościańskiej do summy 10,000 złp. zmniejszouą została, a to z powodu ubyścia iednego członka płatnego. Podniesiony głos od łaski zwrócił na to uwagę Izby, iż etat dla Kommissyi Włościańskiej przez Kommissyą Organizacyjną był postanowiony. Skore przeto Senat nie nadeszłał Inicyatywy, zmniejszenie miejsca mieć nie może. Przedmiot ten ostatnie prawie zajmował godziny dozwolonege prawem Seymowania czasu, a gdy w nich oczekiwana w tym względzie Inicyatywa z strony Senatu nie nadeszła, Marszałek wierny zaprzysiężonym przez siebie obowiązkom, wszystkie w tym przedmiocie wnioski za niemające miejsca ogłosił. Kommissarz na ten czas Skarbowy Reprezentant Librowski obstawał, za oszczędzeniem przynajmniej kwoty 196 złp. iakoby niezależnie Kommissyi Włościańskiej płatonych. Lecz i ten wniosek zaspokojonym został głosem Marszałka, wskazującego niemożność odjęcia tej nawet kwoty z względu potrzebnych kosztów na opał Kancellaryi tych Członków, którzy bezpłatnie przyjęte obowiązki pełnią.

Takową troskliwość zeszyły Kommissyi Skarbowey w śledzeniu wszelkich źródeł oszczędności na zapomogę nie zamożnego małego Kraju Publicznego Skarbu, zakończyło przymówienie się Reprezentanta Czernińskiego, aby Senat w r. p. Inicyatywę do zmniejszenia 14,000 złp. na utrzymywanie Kommissyi Włościańskiej od Kommissyi Organizacyiney przeznaczonych do Izby nadeszłał. Był to głos cechujący stałość zdania Reprezentanta, lecz czyli od Izby był przyjęty lub nie? to Protokół czynności zeszyłego Seymu w Gazecie Krakowskiej umieszczony, od oka ciekawości naszej usuwa.

Dziś więc znowu i tenże Szanowny Reprezentant odżywia swódy zeszo-roczny wniosek, podając go do łaski, aby był przesłany do Senatu o nadesłanie Inicyatywy do zmniejszenia kwoty 14,000 złp. na utrzymanie Biór Kommissyi Włościańskiej przeznaczonych.

Nie wchodzi tu w powody nienadesłany w r. z. od Senatu Inicytyw, żądaniu Reprezentanta Czernińskiego przychylny, ale się raczej zastanawiam nad tym, że gdy już w r. z. nadesłana nie była, należy nam ściśle zastanowić się do art. 127 Statutu urzęd: Zgrom: Polit: i uwagę naszą ograniczać (podług brzmienia tegoż artykułu) czyli wniosek przez jednego lub więcej Członków Izby Prawodawczej, a nawet i przez każdego innego Obywatela czyniony, kwalifikuje się do udzielenia go Senatowi. Powinien on mieć cechę dobra Publicznego, lecz czyli ten, o który rzecz idzie tak ją ma wybitną, aby po niej dobro Publiczne ze wszystkich względów łatwo się rozpoznać dało, to ja rozw. dze waszey zostawiając, inny kierunek myślom moim daję.

Kommissya Włościańska jest dziełem mądrości NN. Monarchów Protektorów naszych, jest dziełem oddzielnym dobroczynny i tak opieki nad tą częścią ludzi, która w wolnym kraju od nich stworzonym, zupełną i równą z innymi tej krajiny mieszkańcami wolnością szczyścić się niemogła. Kommissya Włościańska jest Magistraturą nie od wyboru Reprezentacyi Narodowoy, lub Rządzącego Senatu należącą, ale woli tylko Monarchów Protektorów całego tego Kraiu uległa. Magistratura ta jest składem Osób znakomite imię bezpłatnych Urzędników noszących, których naysiękniejszym jest zaszczytem wykonywać wiernie wspaniałe zamiary Dobroczynnych Monarchów, a nagrodą pracy zasługująć się Obywatelskiej ludzkości. Magistratura ta w działaniach swoich, nie jest zostawiona arbitralnemu zarządzeniu losom wiejskiego ludu; ale w instrukcyi danej sobie licznymi zowiązkami, przez wytknięte w niej z Rządzącym Senatem stosunki, wola Monarchów z dobrem ludu połączyć stara się. Te iey starania, to poświęcenie się osób, nieszukających dla siebie innego zysku, prócz zasługi dla kraiu, czyliż mogą ulegać najmniejszemu podeyrzeniu, albo szkodliwych dobru Publicznemu zamiarów, albo obojętnego na potrzeby kraiu umarotrawstwa, albo na koniec tej podłej chciwości, któraby się uroidnemi spdkami po zmartych Członkach p. dzielac chciała?

Czyliż raczej niewynaga od nas dobroczynna opieka Monarchów Protektorów naszych, abyśmy ją w iey własnem dziele z uszanowaniem wielbili? i zastęga Współobywateli wiernie tem dziełem zajętych, abyśmy ją zasłużonym szacunkiem uwieszczały?

Kommissya Włościańska gdy jest odrębna i w duchu tylko postanowienia Monarchów Protektorów tej Kraiu działająca, gdy niema wpływu ani do władzy Prawodawczej ani do Administracyiney, gdy jest czasowa, niemoże bydź uważana jako *status in statu* ale raczej działania iey będąc tylko dopełnieniem woli Monarchów chcących uzupełnić dzieło Konstytucyi względnie ludu wiejskiego, ich iedyne sankcyi ulega. Możnaż tu bez obrazy dobroczynnych zamiarów NN. Protektorów naszych dać miejsce tej myśli aby ich postanowienie 10letnią już usługą Kommissyi Włościańskiej z zadowoleniem tychże Monarchów ugruntowane, zmianie iakiey podlegało, i stosownie do wniosków przez Reprezentanta czynionych pod zwierzchnictwo Senatu, jako niedołączne lub szkodliwe oddane było?

Szanowni Mężowie! Wiem że takowy zamiar walczy z przekonaniem Waszem; że niechcecie tego, aby w czynnościach Waszych do dobra Kraiu zmierzających, przebiegał się taki cień sprzeczności z oycowskiemi dla nas zamiarami dobroczynnych Protektorów tej ziem, na ktorey to z wolnością wprowadzić uczuciow Obywatelskich, lecz zawsze z wzdzięcznością i uszanowaniem dla Dawcow tego szczęścia mówić możemy.

W moc takowego przekonania, jeżeli usłyszemy zapytanie Prezydującego Zgromadzeniu naszemu, czyli jest wola Izby, aby Protokół Sessyi z d. 7 b. m. był zamknięty? oddaę pod światło wasze to moje przedstawienie: aby wniosek Reprezentanta Gminy II. oznaczający iakową dążność Izby Reprezentacyiney do tego celu, iżby Kommissya Włościańska Senatowi w działaniach swoich podległa była, zupełnie z Protokołu usurnięty został, oraz aby wyrazy podania tegoż Reprezentanta w głosie iego do Protokołu przyjętym, złączysz ne bydź mogły.

Niechę ja nakoniec zapuszczać głosu mego w obszerną rozprawę nad uzaleniem się Reprezentanta Gminy II. o krzywdzące wyrazy przez Prezyd: Kom: Włośc: do Gazety podane; wyrazy te jeżeli miały cechę obrazy, umieszczenie ich w Gazecie niepowinno bydź dozwolone przez Cenzurę Senacką, w której umieszczone podpisy 3 Senatorów coś korzystnego na stronę podawcy przemawiają. Wreszcie kiedy ten interes popierany już przez żalącego się pod rozprawę i wyrok Senatu był oddany, iako nie mający dziś żadney styczności z obradami Reprezentacyi w protokóleiey miejsca mieć niepowinien.)2(

To moje przedstawienie w duchu umiarowania z zimną krwią wiekowi memu i charakterowi odpowiadająca, oddając do łaski JW. Marszałka z prośbą, że jeżeli nie będzie tak szczęśliwe, aby trafiło do przekonania wszystkich Członków Izby Reprezentacyjnej, przez sekretne kreskowanie tok tego przedmiotu był pkończony.

(podp:) X. Łancucki,

Del: z Kap: Krak:

Po odczytaniu głosu dodał Mowca, iż domieszczone w Protokule litery X. K. przy Nazwisku Skurkowski znaczą Xiądz Karol z powodu zaś opuszczonych wyrazów Przewodzący w Kommissyi Włościańskiej, żądał dodania tychże.

Reprezentant Librowski zwracając uwagę X. Łancuckiego na ducha Artykułu 11 Traktatu dodatkowego do Konstytucyi wywodził, iż czynności Kommissyi włościańskiej nie odpowiadają celom Najjaśniejszych Monarchów a nawet Senat na pokrycie potrzeb Kraiowych z tytułu wydatków na Kommissyją włościańską zmuszonym był przestać Incytywę do podwyższenia podatków, z powodu zaś podniesionego głosu za Kommissyją włościańską oświadczył, iż X. Łancucki, jako Delegowany z Kapituły właściwiej bronić by winien praw Kapituły a niżeli Kommissyi włościańskiej która od tego Instytutu wcale jest odrębna.

Co do zmiany Protokołu Obrad, a mianowicie wypuszczenia głosu Reprezentanta Czernińskiego w przedmiocie Kommissyi Włościańskiej drukiem ogłoszonym byż mającego oznaymił, iż gdy względnie tego już zapadła Uchwała Izby, i sam nawet Delegowany obecnym będąc w czasie Narad ostatniego posiedzenia nie przeciwko temu nie wnosił, przeto zmiana Uchwały zayść nie może, tem bardziej, gdy Marszałek Seymu z obowiązku na niego Artykułem sześćdziesiątem Statutu włożonego przestrzegać winien zachowanie porządku w czynnościach Seymu i nietykalności Uchwały już zapadłej, skutek której jako opartej na Artykule 127. Statutu i przepisem Artykułu 152 tegoż statutu jako Incytywę nie potrzebującej nie obciążającej, głos Reprezentanta Czernińskiego w Protokule umieszczony byż winien i do druku podany, przy czem obstaie.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki oświadczył, iż wniosek Reprezentanta Librowskiego był sprzeczny z Duchem Konstytucyi, która organizując Izbę Reprezentacyi Narodowej nie podzieliła attrybucyi, w ia-

kieru materyi Delegowani z Kapituły wniósł swoje czynić mają, wypadaloby bowiem, że i z Akademii Delegowani stosownie tylko do interessów Akademii wnioski czynić powinni, dodał nadto, iż głos Reprezentanta Librowskiego był obrażający i Konstytucyją i osobę jego jako Delegowanego w duchu iey postępującego.

Delegowany z Akademii Słotwiński łącząc swe zdanie z głosem Delegowanego z Kapituły X. Łancuckiego oświadczył, iż lubo wniosek Reprezentanta Czernińskiego o Incytywę Senatu co do zmniejszenia wydatków na Kommissyją Włościańską jest przedmiotem rozwagi Izby Przewodzącej, przeciwż żądanie aby Kommissyja Włościańska w działaniach swoich zależała od Senatu uważa byż przeciwnem Artyk: 11 Traktatu dodatkowego gdy Kommissyja Włościańska równie jak Demarkacyja i Organizacyja w Artykule 5 i 7 tegoż Traktatu ustanowiona tylko Komitentem swym z dzieła swego usprawiedliwiać się powinna.

Reprezentant Czerniński iakkolwiek zabrał głos odpowiedni na wnioski Reprezentantów X. Łancuckiego i Straszewskiego, unikając jednak dyskusyi z iad wyinknąć mogących, obstawał, przy raz zapadłej Uchwale Izby, żadney zmianie nie uległey.

Reprezentant Wężyk w poparciu głosu X. Łancuckiego odczytał swój wniosek napisanie iak następuje.

Przymówienie się Alexego Wężyka Reprezentanta Gminy Bobrek do Protokołu Izby Przewodzącej w d. 10 Grudnia r. 1827 odczytanego,

SZANOWNA REPREZENTANTÓW IZBO!

Milczenie moje na ostatniej Sessyi Izby Reprezentantów zachowane dowiesć powinno, iak dalko szanuję powagę tej Izby, iak nieskory jestem wchodzić w szranki rospraw, w których celu mniej interess ogólny, mniej dobro Publiczne, więcey dotknięcie osobiste z początku dostrzegałem,

Szanując dostoiny Reprezentanta charakter, świadek naoczny uniesienia się Izby, wolałem znieść momentalną przykrość przekonania Publiczności iż dziele zinnem zdania obszernie i wymownie oblawione, niż na przygotowane głosy, na wnioski dążność osobistą mające, odpowiadać i bez należnego przygotowania i wstęwach może przypadkiem ubliżyć komukolwiek mogących: dziś kiedy dojrzała rozwaga i wyjaśnienie rzeczy przy końcu dyskusyi nastąpione, postawiły mnie w sposobności, objąć całą myśl i dążność

głosu szanownego koleżni Reprezentanta Gminy II. Niech mi wolno będzie Szanowna Reprezentantów Izbo, przemówić do Was, nie już w obronie Członków Kommissyji Włościańskiej składających, bo tych postanowienie powaga Maiestatyczną jest okryte, bo przeznaczenie wyższe, wyższemi Ich nad pochwały i nagany stanowi, wdzięczność tylko za mozolne prace, wielkiemu i wspaniałemu celowi odpowiadające, wzbudzić w Nas powinni; ale w obronie powagi tej Izby, w obronie Jej szanownego przeznaczenia, w obronie dostojności iaką szczególności każdy Reprezentant i w ogólności cała Reprezentacja, kartą Konstytucyjną jest obdarzona.

Niewchodzę w rozbiór głosu szanownego Reprezentanta Gminy II. chciałbym nawet z uszanowaniem należnym dla niego tłumaczyć sobie wszystkie słowa w nim wyrzeczone, godności Reprezentanta i osób w nim wspomnianych odpowiadające, w uniesieniach jego, spostrzegam już tylko uzalenie się na osoby, które zezwoliwszy umieszczenie w Gazetach iedney stronie, zabroniły odpowiedzi drugiej, i osobniewszy się od zdania jego, co do pierwszych dzieł z nim przekonanie uchybienia, iaki go się dopuść: cenzura królewa względem niego i dla tego postanowiłem podnieść ten mój głos w dniu dzisiejszym, aby Rząd uwiadomionym był o postępowaniu cenzury królowej mało w ostatnich dyskusjach wspomnioney. Wszyscy ludzie przed Prawem i Rżdem powinny być równi, Rząd i Prawo osobistości znać niepowinien, a kto się tej bez zasady prawney dopuszcza, zapomina pierwszych obowiązkow prawego Urzędnika.

Znajduję więc uchybienie cenzury, ani wątpiąc że Mężowie w niej zasiadający, na zasadzie prawa działali, czekam z cierpliwością i uszanowaniem należnym ich usprawienia.

Na tej zasadzie uważając wnioski Szanownego Reprezentanta Gminy 2 w celu i dążności do potrzebney zgody, łącząc me zdanie z poprzedniemi głosami i proszę, aby ta okoliczność z protokołu Seymowego wypuszczoną została.

JW. Marszałku! zasługi twoje i okazana w wyborze więtość, dała Ci więcej prawa przemówienia do tej Izby, głosem powagi i wspólnego porozumienia się, niech ta Izba, która Cię zaszczyliła zaufaniem swoim, da Ci w tym zdarzeniu pierwszy dowód, że iak Cię chętnie widzi przewodnikiem swych obrad, tak z powolnością usłucha głosu twe-

go, gdy ią do zgody i umiarkowania doprowadzisz.

Reprezentant Badeni wzywał Marszałka Seymu o danie Izbie pod rozwiązanie propozycji, czyli głos Reprezentanta Czernińskiego ma być w Protokule umieszczony lub nie.

Assessor Seymu Soczyński, nie znajdując potrzeby czynienia propozycji, gdy Uchwała już zapadła zmieniona być nie może.

Marszałek Seymu z uwagi, iż Protokół Obrad nie jest jeszcze zamknięty, dopuszczał możliwości zmiany Uchwały z woli Izby Prawodawczej.

Delegowany z Kapiuły X. Łancucki obstawiał przy poprawieniu w protokule Liter X. K. na Xiądz Karol: z domieszczeniem Prezydency w Kommissyji Włościańskiej, i lubo wyrazy te nie domieszczonymi były z tego powodu, iż wnoszonemi nie zostały, z woli jednak Izby Prawodawczej Sekretarz protokół w tej mierze sprostował.

Assessor Seymu Soczyński uważając głosy dziś podnoszone być zupełnie nowemi, wnosił, iż te dopiero w Protokół dzisiejszy wchodzić winny.

Marszałek Seymu oznajmił, iż gdy Reprezentant Straszewski na ostatnim posiedzeniu zastrzegł sobie głos w materji dotyczącej Kommissyją Włościańską, przeto umieszczenie onego w dopiero odczytanym Protokule ma miejsce.

Nażądanie Assessora Seymu Soczyńskiego Sekretarz Seymu odczytał głos Reprezentanta Straszewskiego, w zeszłym posiedzeniu miany, w którym przymówienie się względnie Kommissyji Włościańskiej zastrzegł sobie na ten czas, gdy materia ta z porządku Budżetu przyjdzie pod rozagę Izby.

Reprezentant Straszewski znajdując materją obecną z zeszłego Posiedzenia być w ciągu dyskusyi dzisiejszych, żądał nowej decyzji Izby, czyli głos Reprezentanta Czernińskiego ma być w protokule umieszczony lub nie.

Delegowany Sędzia Pokoju Lipczyński, w wytknięciu sprzeczności w głosach X. Łancuckiego, Wężyka i Straszewskiego dowodził, iż iak skoro sami Ci przypisali nie iako winę Cenzurze, pozwalające drukować odpowiedzi X. Skorkowskiego, a wzbraniające drukiem ogłoszenia głosu Reprezentanta Czernińskiego wysunięcie więc z protokołu głosu Reprezentanta Czernińskiego miejsca nie ma, gdyż inaczej Reprezentant Czerniński nie byłby w możliwości usprawiedliwienia się przed

Publicznością jedynie na ten czas tylko, gdyby X. Skorkowski odpowiedź swą publicznie ogłoszoną publicznie odwołał. Co do żądania oddania pod bliższy nadzór Rządu Komisji Włościańskiej, mowca nie dzielił przekonania swego z objawioną wolą Reprezentacji pod względem należnego uszanowania woli Nayaśn: Monarchów, którym propozycja ta jedynie faktami pewnymi w potrzebie takowego nadzoru wsparta przedstawiona być bydz mogła, przedstawiał nadto skutki, iakieby z tytułu tych niechęci, obcych nawet Narodów zwróciły uwagę na skwapliwą dążność do tej odmiany; przypisując zaś czasową potrzebę ulgi włościanom usamowolnionym postęp mały w dziele Komisji Włościańskiej szczególnym przypadkiem objaśnił, iż wola Nayaśniejszych Monarchów, dążyła tylko do usamowolnienia włościan, bez wagledu, że rząd dochód Skarbowy przez następne wydarzenia zmniejszonym bydz może, w czym zupełna moc działania Reprezentacji stanowiącej corocznie Budżet krajowy jest zostawiona.

Reprezentant Straszewski ogłoszenie w Gazecie odpowiedzi X. Skorkowskiego, nie uważał w zamiarze ubliżenia głosowi wolnemu Reprezentanta Czernińskiego jedynie iako usprawiedliwienie się z zarzutu Komisji Włościańskiej uczynionego, a przeto nie uznawał potrzeby umieszczenia w protokóle głosu Reprezentanta Czernińskiego.

Reprezentant Czerniński w odznaczeniu stałości swego charakteru, iako Obywatela i Reprezentanta, którego głos wolny Konstytucją zawarowany jest niepodległym, oświadczył, iż od raz podniesionego głosu swego nie odstąpi, ani odstąpienia widzi powodów.

Assesor Seymu Soczyński przywołując potrzebę zachowania całości uchwał przez Izbę wydanych zwracał uwagę Marszałka Seymu, na zaprzysiężoną przez niego wierność Konstytucyi i Statutowi, nie dopuszczania pod deliberacją przedmiotów już zdecydowanych.

Marszałek Seymu w odpowiedzi odwołał się do praktykowanego na poprzednich Seymach zwyczaju odmieniania uchwał, — na jednym i tenże samem zgromadzeniu Reprezentantów zapadłych przed zamknięciem protokółu Obrad, a następnie oddawszy decyzji Izby przedmiot obecny, wniosł z swej strony, aby usunawszy z protokółu głos Reprezentanta Czernińskiego, dozwolnić tylko drukiem ogłoszenie głosu jego, tego którego Cenzura nie przyjęła.

Reprezentant Librowski znajdując w podniesionych głosach przypisywane uchylenie Cenzurze nie uważał powodów, dla którychby głos Reprezentanta Czernińskiego z protokółu wypuszczonym bydz mógł.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki objaśnił, iż głos jego miał tylko na celu oszczędzenie samego Prezydującego w Komisji Włościańskiej, który miał prawo sprośtować uwagę czytającej Gazety Publiczności nad zarzutem Komisji Włościańskiej czynionym, iakoby ta podzielała się summa złp. 14 000 na wydatki teyże Komisji przeznaczoną.

Reprezentant Librowski w odpowiedzi oznaymił, iż większa jest godność Izby Prawodawczej, aniżeli Prezydującego w Komisji Włościańskiej.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki odwołując się do protokółu Obrad zeszłorocznego Zgromadzenia Reprezentantów i odpowiedzi Marszałka w tymże domieszczonej, iż Komisji Włościańskiej służy prawo rozdzielania między siebie pensyi ubylego członka, sądził, iż gdy X. Skorkowski, objaśniając tę okoliczność udał się z odpowiedzi do pisma publicznego, a Cenzura na wydrukowanie teyże zezwoliła, przeto od odpowiedzi wszelkiej w kroku tym urzędownie przedsięwziętym jest wolny.

Reprezentant Librowski oznaymił, iż X. Skorkowski, jeżeli pragnął usprawiedliwić się, winien tego był dopełnić przez usta Reprezentanta w Izbie Prawodawczej, nie zaś po ukończonych Obradach pisma swe publicznie ogłaszać.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki przedstawiał, aby uniknąć obrazy woli Nayaśniejszych Monarchów, przez rozpoznawanie przedmiotów niebędących attrybucją Izby poprzestać dyskusji materji tey dotyczących, a następnie na wezwanie Reprezentanta Czernińskiego odczytawszy dalszy ciąg wniosków Reprezentacji w Gazecie Krakowskiej umieszczonych, a mianowicie względnie kwoty złp. 196 na opał biór Komisji przeznaczonej i domieszczonego wyrazu odnoszącego się do podziału pensyi między siebie, objaśnił, wyrazy te nie stosują się do samych Członków Komisji Włościańskiej składających, a dla zastugi w Kraju bezpłatnie pracujących, lecz odnoszą się do Subalternów, którzy pracując w czynnościach im poruczonych mają prawo żądania zapłaty.

Assesor Seymu Soczyński, w podniesionych głosach znajdując różniące się wnioski,

i tak w głosie Reprezentanta Straszawskiego uważał, iż mowca chciał przekonać Izbę Ciała Prawodawczego, jakoby z Artykułu 11 Traktatu dodatkowego w Wiedniu w dniu 3 Maja 1817 go roku zawartego, wynikało, iż Kommissyia Włościańska nie jest oddzielna lecz udzielna; w głosie Reprezentanta Wężyka, iż powodem tych dyskusyji jest Cenzura krajowa, która niedopuszczając odpowiedzi w piśmie publicznem, na wniesienie Xdza Skórkowskiego w tymże piśmie umieszczone przeciwko Kommissyji Skarbowej z r. 1827/3 pozbawiła tem samem możności usprawiedliwienia się i wyjaśnienia twierdzeń także Kommissyji w głosach podówczas zapieranych, na koniec w głosie Reprezentanta X. Łancuckiego, aby Uchwała Izby poprzednio zapadła była cofniętą, uznawał potrzebę decydowania oddzielnie każdej z tych kategorji wnioskami temi objętej.

Reprezentant Wężyk oświadczył, iż w głosie swym nie żądał rozpoznawania działań Cenzury, jedynie żąda udziału propozycji pod decyzyją Izby, czyli głos Reprezentanta Czernińskiego ma być w protokole umieszczony lub nie.

Assessor Seymu Soczyński znajdując Cenzurę krajową pod nadzorem Senatu przedstawiał bezzasadność twierdzenia o braku Władzy, przed którą Cenzura usprawiedliwiała się z czynności swojej.

Reprezentant Wężyk odwołując się do obecnego Delegowanego z Senatu członka cenzury, żądał od tegoż objaśnienia Izby co do powodów w materji obecnej.

Assessor Seymu F. Orkiewicz w załatwieniu obszernych dyskusyji, następcznie nado- godniejszy środek, aby z powodu dozwolonego przez Uchwałę poprzednią Izby ogłoszenia drukiem głosu Reprezentanta Czernińskiego zarazem i głosy Reprezentantów X. Łancuckiego, Straszewskiego i Wężyka do druku podane zostały.

Reprezentant Bałeni podniesienie głosu Reprezentanta Czernińskiego na Posiedzeniu publicznem w obec Arbitrów uważając za środek zadowolenia jego sądził, że Reprez. Czerniński od umieszczenia w protokole głosu jego odstąpić zechce.

Reprezentant Czerniński w odpowiedzi oświadczył, iż z powodu zażądane go na przeszłym Posiedzeniu odesłania tego przedmiotu do Kommissyji Prawodawczej względnie ubliżenia Izbie Reprezentantów przez X. Skórkowskiego, poprzedzała tylko Izba na u-

mieszczeniu głosu tego w protokole, a następnie drukiem onegoż ogłoszenia.

Assessor Seymu Soczyński w porządku działań Sejmowych, głosi dziś podniesione, a do protokołu zeszłego Posiedzenia nie wcho- dzące odnosił do czynności dzisiejszych, które umieszczenie dopiero w protokole dzisiejszego Posiedzenia ulegać winny.

Reprezentant Straszewski z uwagi, iż Izbie Prawodawczej służy władza zmienienia swych uchwał, żądał wystosowania propozycji i poddania do deliberacyi Izby, czyli głos Reprezentanta Czernińskiego ma być w protokole umieszczonym lub nie.

Reprezentant Czerniński władzę zmieniania protokołu, odnosił tylko do tego przypadku, gdyby w tymże którykolwiek z Reprezentantów do podniesionego przez siebie głosu znalazł potrzebę co dodać lub odmienić wreszcie zwracał uwagę Marszałka na ważność wykonanej przez niego za całość Konstytucyi i Statutu przysięgi niedopuszczając żadnej zmiany zapadłej już poprzednio uchwały.

Marszałek Seymu przejęty ważnością wykonanej przez niego przysięgi oświadczył, iż pragnie tej zadość uczynić, z powodu iednak, iż protokół jeszcze zamknięty nie jest, odmiana uchwały Izby według praktykowanego na zeszłych Sejmach zwyczajem nastąpić może.

Reprezentant Librowski z przepisu art. 60 Statutu wyprowadził obowiązek Marszałka Seymu podpisania Uchwał w Izbie zapadłych a tem samem żadnej zmiany nie uległych.

Delegowany z Kapituły X. Łubiński ważność uchwały przepisywał dopiero podpisów Marszałka, który w tym przypadku jeszcze nie nastąpił.

Reprezentant Librowski zażądał odczytania protokołu ostatniego Posiedzenia, czyli względnie umieszczenia w nim głosu Czernińskiego uchwała Izby zapadła lub nie.

Marszałek Seymu w odpowiedzi oświadczył, iż uchwała rzeczona istotnie zapadła lecz jeszcze podpisana nie została.

Reprezentant Librowski z powołanego wyżej przez siebie art. 60 Statutu wskazywał obowiązek podpisania uchwały co do Posiedzenia dzisiejszego nastąpić już było winno.

Marszałek Seymu oznajmił, iż uchwała poprzednia nie odczytana na dzisiejszem Posiedzeniu protokołn uchwałę takową obowią- zającego, podpisaną być nie mogła. Przyczyną zaś przerwy Posiedzeń od dnia 7 do 10 b. m. były dwa święta po sobie idące, z miejsca iednak swego wnosi, aby tylko ten głos

Reprez: Czernińskiego był drukowanym, którego Cenzura druku nie pozwoliła.

Reprezentant Librowski przedstawiony przed Assessora Seymu Florkiewicza środek załatwienia tych dyskusji uznając za najdogodniejszy, zgłosił się na umieszczenie protokule Otrad dzisiejszych głosów Reprez: X. Łancuckiego, Straszewskiego i Wężyka.

Assessor Seymu Soczyński łącząc swe zdanie dodał, aby głosy te obok głosu Repr: Czernińskiego Senatowi Rządzącemu przesłać zostały.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki wniósł, aby głosy pomienne dopiero po odpowiedzi Senatowi do druku podanymi były.

Marszałek Seymu nie dzielił zdania swego z Reprezentantem X. Łancuckim z powodu, iż względnie tej materji dziś decyzja nastąpić winna i protokół zamkniętym zostanie.

Nakoniec Izba Prawodawcza głosy Repr: X. Łancuckiego, Straszewskiego i Wężyka Senatowi przesłać i drukiem ogłosić, protokół zaś zeszłego Posiedzenia za zamknięty uważać postanowiła.

Delegowany Sędzia Pokoju Lipczyński, jako Prezydium w Komisji Seymowej Skarbowej odczytawszy nadestany przez Senat Rządzący projekt do Uchwały przetrzymania P. Antoniemu Dydyńskiemu Sędziemu przy Trybie I. Inst. pensyji emerytalnej w summie złp. 2000 rocznie. Odczytał zarazem opinię Komisji Skarbowej dotyczącą samyż pensyji, iż ta znalazłaby na Budżecie fantuzsze, o ile bez powiększenia podatków, czyli nowego na kraj ciężaru stać się to może.

Co zaś tyży jubileusza P. Dydyńskiego, które z woli jego samego nie wpływa, oświadczył, iż Komisya Skarbowa oddaje przedmiot ten rozważce Komisji Prawodawczej.

Izba Prawodawcza projekt takowy wraz z opinią przez Izbę przyjętą, Komisji Prawodawczej przesłać postanowiła, następnie tenż Prezydium odczytał Senatowi do ustawy przeznaczający fundusz z podniesienia opłat w Szlachthauzie na budowę kanałów prywatnych.

Reprezentant Czerniński objaśniając Izbie Prawodawczą o przedsięwziętych krokach do wyszukania dokł. dney zasady w repartycy nakładów na budowę kanałów prywatnych, odczytał rapport Komitetu Budowniczo-Ekonomicznego do tej czynności wyznaczonego Senatowi złożony, z którego okazuje się, iż wszelkie zasady takie były brane i kwaterun-

kowego z dymowego rozległości gruntu, rozległości posiadłości, ilości okien frontowych, luźności, nakoniec poleymowanie przez każdego Właściciela realności tyle nakładów ile na wyprowadzenie kanału potrzebuje, okazały by się albo niedokładnymi, albo z położeniem stosunkami kraju niezgodnymi, wzięta więc zasada z podwyższenia opłaty w Szlachthauzie zdaje się być najdogodniejszą i ta połączona jest decyzji Izby. Prezydium w Komisji Skarbowej w dalszym ciągu głosu swego przyznając Rządowi gorliwość w przeprowadzeniu do skutku tych użytecznych nakładów, odczytał modyfikację takie Komisji Skarbowej nad projektem dopiero odczytanym za potrzebne być uznana.

Reprezentant Czerniński chcąc zapewnić Izbie Reprezentacyjną, iż przez podwyższenie opłaty cena mięsa bynajmniej podniesioną nie zostanie. Odczytał dopełnione przez Biuro rachubowy wyrachowanie, z którego okazuje się, opłata ta wchodzi już w zwyczajną dotad cenę, jako od właściwej wyższej jedyniej dla trudności zapłaty w ułamkach utrzymanej.

Reprezentant Librowski z uwagi, iż na Budżecie rozchodów położona jest suma złp. 15,000 na budowę kanałów, żądał aby kwota ta wchodziła w sumę z funduszu podwyższonych opłat wyniknąć mającą z powodu zaś do nieszczonej w projekcie wzianki, iż pierwszeństwo miejsca, w którym budowa kanałów rozpoczęta być ma, ulegać będzie w Senacie rozstrzygnięciu losem, uważał za potrzebne aby przy czynności tej osoby z gromady Obywateli zrydowali się.

Reprezentant Czerniński oznajmił, iż trzy są fabryki rozpoczęte kanałów w ulicach Steeney, Poselskiej i Wólnej, która zaś z tych będzie miała pierwszeństwo w budowie los rozstrzygnie.

Marszałek Seymu zrydumując w gromady Senatowi także obywateli uważał, iż żądanie Reprezentanta Librowskiego jest zbyt bezużytecznym.

Izba Prawodawcza modyfikację projektu przez Komisją Skarbową przedstawioną przyjąwszy, takową wraz z projektem w dopełnieniu art. 124 Statutu Senatowi Rządzącemu przesłać postanowiła.

Po czym Marszałek Seymu z powodu zajęcia się niektórych Członków Reprezentacyji w dniu następnym czynnościami urzędowymi, Posiedzenie do dnia 12 b. m. i r. godziny 10 ranej odroczył.

Jan Kanty Siwecki,
Sekr. Seymowy.

PROSPEKT.

DYREKCYA BIBLIOTEKI UNIWERSYTETU JAGIELLONSKIEGO przekonana o korzyści, iaka z rychłego udzielania naukowych spostrzeżeń w pismach publicznych, na ogólny postęp oświecenia sływa, i pragnąc nieiako ułatwić sposobność ogłaszania prac naukowych, przedsięwzięła od dnia 1. Stycznia r. 1828. wydawać dwa pisma, iedno w ięzyku łacińskim

NOVA MISCELLANEA CRACOVIENSIA,

drugie w oyczystym

ROZMAITOŚCI NAUKOWE.

Pisma te ile sam napis ostrzega, mają mieć na celu umieszczanie wszystkiego, cokolwiek do wzrostu albo do wyjaśnienia przedmiotów naukowych skutecznie przyłożyć się może. Gdy atoli pism tych wydawanie, dla ważności rzeczy osnowę ich składać mających, przez ograniczoną liczbę współpracowników nieda się wykonać, Redakcyja przeto postanowiła wezwać osoby tak z powołania swego naukom oddane, iak i wszystkich miłośników Literatury, aby płodami pióra swego wspierać ią raczyli. Dla tego, wszelkie uwagi i rozprawy Teologii (wyiąwszy polemikę duchowną,) Prawa, Filozofii, Medycyny, Starożytności, Chemii, Fizyki, Matematyki, Historji powszechney a szczególniey dzieiów Polskich dotyczące (bez zaciekań politycznych); tudzież poezya, słowem wszelkie płody naukowe, oraz przekłady autorów Klassycznych, byle gruntownością rzeczy i czystością ięzyka zalecone, z wdzięcznością przyjęte i w tychże pismach ogłoszone zostaną. Listy w tey mierze mają bydź przesyłane *franco* pod adresem: *do Redakcyi Rozmaitości Naukowych w Bibliotece Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.*

Kształt pism tych będzie ćwiartkowy. NOVA MISCELLANEA CRACOVIENSIA zawierać będą piętnaście arkuszy w poszycie; a ROZMAITOŚCI NAUKOWE arkuszy dwadzieścia, drukiem i na papierze w niniejszym prospekcie użytym.

Czas wyjścia każdego poszytu iest nieoznaczony i w miarę tylko dostarczanych rozpraw ogłaszanych będzie.

Pisano w Bibliotece Uniwersytetu Jagiellońskiego dnia 29. Listopada 1827. r.

